

AI LÀ ANH EM TÔI?

Lc. 10, 5-37

Lời: Lm. Phương Anh

Nhạc: Lm. Từ Duyên

1. Trên đường vào Giê - ri - cô có người bị bọn cướp đánh trọng
2. Bao lần ở chung quanh con có nhiều người hành khát quá khổ
3. Bao lần ở chung quanh con có nhiều người nghèo khó rách tả

thương và chúng vất ngay bên đường nằm quần quai với những vết thương.
đau chia tay kiếm từng đồng bạc từng ngày chờ sao có chén cơm.
tôi nhiều khi đói lả bên đường từng ngày buồn trong bao xót xa.

Rồi một Thầy Tu Tế đi qua nhưng ông vẫn làm ngơ. Lại một
Và nhiều lần con đã đi qua nhưng con vẫn thờ ơ. Dù nhiều
Và nhiều lần con khép đôi tay nên con chẳng màng chi. Dù nhiều

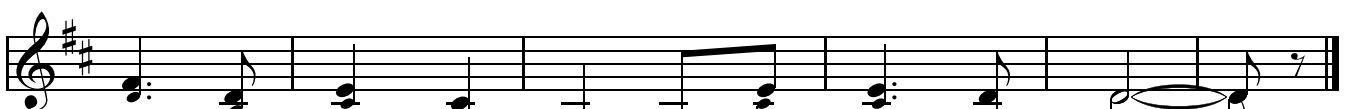
Thầy Lê - Vi cũng đi qua nhưng ông nhắm mắt qua đường. ĐK: Nhưng đâu
lần môi con nói yêu thương nhưng tim con vẫn lạnh lùng. 2+3: Con xin
lần con mong sống yêu thương nhưng sao con vẫn xa lạ.

ngờ có người ngoại giáo qua đường. Đã đi tới xuống ngựa băng bó vết
Ngài sửa dạy lòng mến con hoài. Để yêu mến những người đang sống với

thương. Con xin Chúa mở rộng lòng con như người ngoại giáo năm
con. Con xin quyết từ rày về sau ươm nong tình Chúa trong

xưa nhận ra mọi người là anh em một nhà.
con nhận ra mọi người là anh em một nhà.